

EL

EL

EL



ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 11.6.2008
COM(2008) 370 τελικό

2005/0237 (COD)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ

σχετικά με την

κοινή θέση του Συμβουλίου ενόψει της έκδοσης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών, καθώς και κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ

σχετικά με την

κοινή θέση του Συμβουλίου ενόψει της έκδοσης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών, καθώς και κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Ημερομηνία διαβίβασης της πρότασης στο ΕΚ και το Συμβούλιο 30 Ιανουαρίου 2006
(έγγραφο COM(2005) 587 τελικό – 2005/0237COD):

Ημερομηνία γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 13 Σεπτεμβρίου 2006

Ημερομηνία γνωμοδότησης της Επιτροπής των Περιφερειών 15 Ιουνίου 2006

Ημερομηνία γνωμοδότησης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση: 25 Απριλίου 2007

Ημερομηνία έκδοσης της κοινής θέσης: 6 Ιουνίου 2008

2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αντικείμενο της πρότασης είναι η μεταρρύθμιση του ισχύοντος συστήματος αναγνώρισης από την Κοινότητα των οργανισμών, στους οποίους αναθέτουν τα κράτη μέλη την επιθεώρηση και την πιστοποίηση της ασφάλειας των πλοίων με βάση τις διεθνείς συμβάσεις (νηογνώμονες), σύστημα που καθιερώθηκε με την οδηγία 94/57/ΕΚ (ΕΕ L 319 της 12.12.1994, σ. 20). Σε αυτήν την τέταρτη τροποποίηση της οδηγίας, χρησιμοποιείται η διαδικασία της αναδιατύπωσης.

Πιο συγκεκριμένα, η πρόταση αναδιατύπωσης αποσκοπεί:

- (1) Στην ενίσχυση των συστημάτων ελέγχου των εγκεκριμένων οργανισμών, με την ίδρυση κοινού αλλά ανεξάρτητου από αυτούς οργανισμού πιστοποίησης των συστημάτων τους διαχείρισης της ασφάλειας.
- (2) Στην ενοποίηση του ισχύοντος διπλού συστήματος κανονικής και περιορισμένης έγκρισης: η έγκριση θα χορηγείται πλέον μόνον ανάλογα με την ποιότητα

εξυπηρέτησης και τις καλές επιδόσεις των αντίστοιχων οργανισμών και, συνεπώς, δεν θα εξαρτάται από το μέγεθός τους.

- (3) Στην απλούστευση και την καλύτερη διάρθρωση των κριτηρίων κοινοτικής έγκρισης, τα οποία θα καταστούν αυστηρότερα.
- (4) Στη μεταρρύθμιση του συστήματος κυρώσεων, το οποίο σήμερα προβλέπει μόνον αναστολή ή ανάκληση της έγκρισης. Η πρόταση αποβλέπει να καθιερωθεί ένα σύστημα βαθμιαίων και αποτελεσματικών οικονομικών κυρώσεων, παράλληλα δε να διατηρηθεί η δυνατότητα απόσυρσης της έγκρισης στις σοβαρότερες περιπτώσεις.
- (5) Στην καθιέρωση αμοιβαίας αναγνώρισης των πιστοποιητικών ταξινόμησης μεταξύ εγκεκριμένων οργανισμών (πιστοποιητικά συμμόρφωσης προς τους τεχνικούς κανονισμούς των οργανισμών αυτών), ιδίως σε ό,τι αφορά τους θαλάσσιους εξοπλισμούς, εφόσον αυτά χορηγούνται με βάση ισοδύναμα τεχνικά πρότυπα.
- (6) Στη διευκρίνιση του πεδίου εφαρμογής ή στη διευκόλυνση της εφαρμογής ορισμένων διατάξεων της οδηγίας.

3. ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

3.1. Ως προς τη διαίρεση της πρότασης σε σχέδιο οδηγίας και σε σχέδιο κανονισμού

Με τη διαίρεση της πρότασης από το Συμβούλιο σε ένα σχέδιο οδηγίας και σε ένα σχέδιο κανονισμού επιδιώκεται να εξασφαλισθεί η νομική στεγανότητα του συστήματος, διότι πρόκειται ιδίως για την καθιέρωση υποχρεώσεων από πλευράς των εγκεκριμένων οργανισμών, όπως και για την καθιέρωση συστήματος οικονομικών κυρώσεων.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το σχέδιο οδηγίας αφορά τις σχέσεις των κρατών μελών με τους εγκεκριμένους οργανισμούς στους οποίους αναθέτουν καθήκοντα επιθεώρησης και πιστοποίησης με βάση τις διεθνείς συμβάσεις· ενώ το καθεστώς, το οποίο στο σύνολό του αφορά την αναγνώριση (καθώς και τη χορήγηση αναγνώρισης, τα κριτήρια αναγνώρισης, τις υποχρεώσεις ενημέρωσης και συνεργασίας των εγκεκριμένων οργανισμών, την περιοδική αξιολόγησή τους, την αποκατάσταση των ελλείψεων και τέλος την ανάκληση της αναγνώρισης), περιλαμβάνεται στην ολότητά του στο σχέδιο κανονισμού.

Η Επιτροπή αποδέχεται αυτήν την κατάτμηση εφόσον α) πέραν των απαραίτητων προσαρμογών στη διατύπωση, το θέμα είναι τυπικό χωρίς να επηρεάζεται καθόλου η ουσία της πρότασής της και β) μπορεί να συμβάλει σε μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου για τους αντίστοιχους εγκεκριμένους οργανισμούς.

3.2. Επί του σχεδίου οδηγίας

Η Επιτροπή κρίνει ότι η τροποποίηση των αιτιολογικών σκέψεων από το Συμβούλιο συμβαδίζει με την τροποποίηση του διατακτικού.

Όσον αφορά το διατακτικό,

- οι τροποποιήσεις των άρθρων 6 και 7 είναι σύμφωνες με την καθιέρωση διαδικασίας κανονιστικής επιτροπής με έλεγχο βάσει της απόφασης 2006/512/EK του Συμβουλίου¹.
- το Συμβούλιο αφαίρεσε τη ρήτρα διασφάλισης στο άρθρο 8 παράγραφος 1, για την οποία δεν είχε υπάρξει σχετική πρόταση από την Επιτροπή. Η Επιτροπή κρίνει πάντως ότι το θέμα πρέπει να θεωρηθεί τεχνικής φύσεως, για την απάλειψη ενός μηχανισμού προερχόμενου από τις πρώτες εκδόσεις της οδηγίας, ο οποίος κατέστη ανεφάρμοστος: ο μηχανισμός αυτός είναι όντως ασύμβατος με την αρμοδιότητα αξιολόγησης και επιβολής κυρώσεων που έχει ανατεθεί στην Επιτροπή μετά από διαδοχικές τροποποιήσεις. Συνεπώς, η Επιτροπή κρίνει ότι μπορεί να υποστηρίξει την τροποποίηση αυτή, καθώς δεν θίγει το δικαίωμά της να αναλαμβάνει πρωτοβουλία.
- η Επιτροπή υπενθύμισε τη θέση της όσον αφορά την κατάρτιση από τα κράτη μέλη πινάκων αντιστοιχίας μεταξύ των μέτρων μεταφοράς που λαμβάνουν τα κράτη μέλη και των διατάξεων της οδηγίας, προς το συμφέρον των πολιτών, της "*βελτίωση της νομοθεσίας*" και της διαφάνειας. Παρά την κατάργηση αυτής της υποχρέωσης στο άρθρο 14, η Επιτροπή δεν εμπόδισε τη συμφωνία με το Συμβούλιο ενόψει της κατάληξης της διοργανικής διαδικασίας. Προσδοκά ωστόσο να εξετασθεί από κοινού από τα θεσμικά όργανα αυτό το οριζόντιο χαρακτήρα θέμα.

Στο τροποποιημένο κείμενο έχουν ενσωματωθεί οι τροπολογίες 3, 5, 7, 9, 13, 29, 34, 35 έως 37 και 51 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τις οποίες είχε αποδεχθεί η Επιτροπή. Όσον αφορά τις τροπολογίες 1, 4 και 8, οι οποίες είναι συντακτικού χαρακτήρα και είχαν γίνει δεκτές από την Επιτροπή, δεν ενσωματώθηκαν στο κείμενο· ωστόσο, το πνεύμα των δύο πρώτων αντικατοπτρίζεται στο κριτήριο B6 (I) του παραρτήματος του σχεδίου κανονισμού, γεγονός που η Επιτροπή έκρινε ορθό.

Η Επιτροπή θεωρεί τις υπόλοιπες τροποποιήσεις που επέφερε το Συμβούλιο στο διατακτικό ως προσαρμογές ελάσσονος σημασίας ή/και συντακτικού ή τεχνικού χαρακτήρα και για το λόγο αυτό τις αποδέχεται.

3.3. Επί του σχεδίου κανονισμού

Η Επιτροπή κρίνει ότι η τροποποίηση των αιτιολογικών σκέψεων από το Συμβούλιο συμβαδίζει με την τροποποίηση του διατακτικού, εξαιρουμένων των αιτιολογικών σκέψεων 1α και 28α. Ως προς αυτές:

- Η Επιτροπή διαφωνεί με τη νέα αιτιολογική σκέψη 1α, σύμφωνα με την οποία ο κανονισμός πρέπει να ερμηνεύεται με βάση το διεθνές δίκαιο. Η Επιτροπή κρίνει επ' αυτού ότι: α) το σχέδιο κανονισμού συμβαδίζει πλήρως με το διεθνές δίκαιο και β) η ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου υπάγεται αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο οποίο δεν είναι δυνατόν να επιβληθούν περιορισμούς από τον νομοθέτη.
- Η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί τη νέα αιτιολογική σκέψη 28α, διότι καλύπτει την αναγκαιότητα να συνδεθεί η υποχρέωση των εγκεκριμένων οργανισμών να διαθέτουν διεξοδικό σύνολο τεχνικών κανονισμών με την υποχρέωση εναρμόνισής τους· ωστόσο, η Επιτροπή, κατά την αξιολόγηση των εγκεκριμένων οργανισμών και των οργανισμών που

¹ ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11.

υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης, θα εξακολουθήσει να απαιτεί πλήρη τήρηση αυτών των δύο υποχρεώσεων.

Όσον αφορά το διατακτικό,

- Με τη νέα παράγραφο 1α του άρθρου 4 διατυπώνεται ρητά αυτό που υπονοούσε η Επιτροπή στην πρότασή της, δηλαδή ότι η αναγνώριση χορηγείται μόνον στους οργανισμούς που πληρούν τα κριτήρια αναγνώρισης.
- Η τροποποίηση της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου καθιστά πιο ευέλικτη τη δυνατότητα περιορισμού της αναγνώρισης, περιορισμός ο οποίος παραμένει αυστηρά ποιοτικού χαρακτήρα. Ταυτόχρονα, η υποχρέωση της Επιτροπής να επεξηγεί τους λόγους περιορισμού της αναγνώρισης και των όρων τυχόν άρσης της ενισχύει την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του ενδιαφερόμενου οργανισμού.
- Στο άρθρο 5, η προσθήκη προθεσμιών στην εντολή λήψης διορθωτικών μέτρων ενισχύει την πίεση στον ενδιαφερόμενο εγκεκριμένο οργανισμό όταν διαπιστώνονται ελλείψεις.
- Η τροποποίηση του άρθρου 6 από το Συμβούλιο συνεπάγεται καταρχήν την καθιέρωση διαδικασίας συμβουλευτικής επιτροπής, όταν η Επιτροπή πρόκειται να επιβάλει κυρώσεις σε ασυνεπή εγκεκριμένο οργανισμό. Η Επιτροπή κρίνει εν γένει ότι η διαδικασία επιτροπής δεν ενδείκνυται γι'αυτού του τύπου τις αποφάσεις, αναγνωρίζει όμως οι αποφάσεις αυτές ενδέχεται να επηρεάσουν τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών των ενδιαφερόμενων οργανισμών, καθώς απώτερος στόχος της κοινοτικής αναγνώρισης είναι να επιτραπεί στα κράτη μέλη να αναθέτουν καθήκοντα επιθεώρησης και πιστοποίησης με βάση τις διεθνείς συνθήκες. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποδέχεται τη λύση που επέλεξε το Συμβούλιο η οποία, ενώ επιτρέπει στα κράτη μέλη να εκφράζουν την άποψή τους για τις παραβάσεις που διαπιστώνονται και τις κυρώσεις που πρέπει να επιβληθούν, αποκλείει κάθε δυνατότητα πολιτικής επιρροής στη διαδικασία. Άλλωστε, το Συμβούλιο έκρινε αναγκαίο να υπολογίζεται το μέγιστο ποσό των επιβαλλόμενων προστίμων με βάση τον μέσο κύκλο εργασιών του ενδιαφερόμενου εγκεκριμένου οργανισμού κατά τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη, το οποίο κρίνεται δίκαιο. Τέλος, η απόδοση πλήρους δικαιοδοσίας στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε ό,τι αφορά τα πρόστιμα ενισχύει τις εγγυήσεις για τη διαδικασία και την προστασία των δικαιωμάτων υπεράσπισης.
- Όσον αφορά την ανάκληση της αναγνώρισης, το Συμβούλιο πρόσθεσε μια πέμπτη περίπτωση, με σκοπό ιδίως να αποφεύγεται η επιδότηση των προστίμων που επιβάλλονται σε εγκεκριμένο οργανισμό από τον δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα. Η Επιτροπή υποστηρίζει πλήρως αυτήν την προσέγγιση διότι το ενδεχόμενο αυτό θα αφαιρούσε όλες τις αποτρεπτικές δυνατότητες του συστήματος.
- Η αλλαγή του τίτλου του άρθρου 9 από το Συμβούλιο δεν αλλοιώνει την ουσία της αρχικής πρότασης της Επιτροπής, καθώς η πρόσβαση στα έγγραφα και στα πλοία για την αξιολόγηση των εγκεκριμένων οργανισμών παραμένει πλήρως προστατευμένη.
- Στο άρθρο 10 επήλθαν σημαντικές βελτιώσεις όσον αφορά την αμοιβαία αναγνώριση των πιστοποιητικών κλάσης, η οποία καθίσταται πλέον αυτόματα για όλους τους εξοπλισμούς

που καλύπτει η οδηγία 96/98/EK² για τους θαλάσσιους εξοπλισμούς. Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι η αμοιβαία αναγνώριση αφορά μόνον τους εξοπλισμούς, το υλικό και τα συστατικά μέρη, διατυπώνοντας έτσι ρητά αυτό που ενυπήρχε ήδη στην αρχική πρόταση. Το Συμβούλιο πρόσθεσε δύο νέους μηχανισμούς: αφενός, την υποχρέωση των εγκεκριμένων οργανισμών να αιτιολογούν τις περιπτώσεις στις οποίες δεν επιτυγχάνεται αμοιβαία αναγνώριση, και τούτο αποκλειστικά για λόγους ασφάλειας· αφετέρου, ρήτρα διασφάλισης με την οποία οι εγκεκριμένοι οργανισμοί θα μπορούν να απορρίπτουν την εγκατάσταση μη σύμφωνων ειδικών εξοπλισμών στα πλοία, χωρίς όμως να τίθεται υπό αμφισβήτηση η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Τέλος, η περίοδος που προβλέπεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην τροπολογία 53 για την υποβολή έκθεσης από την Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης επεκτάθηκε από τρία σε πέντε έτη, μεταβολή την οποία Επιτροπή κρίνει ορθή λόγω της τεχνικής συνθετότητας της διαδικασίας που αναλαμβάνουν οι εγκεκριμένοι οργανισμοί.

- Η Επιτροπή εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι διατηρήθηκε στην κοινή θέση η υποχρέωση των εγκεκριμένων οργανισμών να καταρτίσουν κοινό και ανεξάρτητο σύστημα πιστοποίησης των αντίστοιχων συστημάτων διαχείρισης της ποιότητας. Έτσι, το άρθρο 11 περιέχει τα ουσιώδη της αρχικής πρότασης, η δε κατάρτιση του συστήματος επαφίεται εξ ολοκλήρου στους εγκεκριμένους οργανισμούς, δηλαδή χωρίς ανάμειξη των κρατών μελών και της Επιτροπής. Στο θέμα αυτό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιθυμούσε την ανάμειξη των κρατών μελών, την οποία η Επιτροπή είχε δεχθεί επί της αρχής· ωστόσο, η ιδέα αυτή πρέπει να εγκαταλειφθεί ενόψει της εκπόνησης διεθνούς κώδικα για τους εγκεκριμένους οργανισμούς, ο οποίος θα περιλαμβάνει ισχυρό μηχανισμό ανεξάρτητης πιστοποίησης, βλ. κατωτέρω.
- Όσον αφορά τη διαδικασία επιτροπής, το Συμβούλιο εισήγαγε τη δυνατότητα της Επιτροπής να αποφασίζει τους τρόπους ερμηνείας και εφαρμογής των κριτηρίων του παραρτήματος. Αυτό κρίνεται σκόπιμο για την αποτελεσματική τους εφαρμογή και παρέχει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου στα ενδιαφερόμενα μέρη, δεδομένου του γενικόλογου ενίοτε χαρακτήρα των ορισμένων κριτηρίων, όταν πρόκειται παραδείγματος χάριν για τους πόρους που απαιτούνται για τους εγκεκριμένους οργανισμούς.

Το τροποποιημένο κείμενο περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει τις τροπολογίες 6, 12, 15, 17, 18, 25, 38 έως 44, 50, 52 έως 56, 59 έως 61, 66 και 68, τις οποίες είχε αποδεχθεί η Επιτροπή. Οι τροπολογίες 18, 26, 14 και 69 που είχε αποδεχθεί η Επιτροπή εξ ολοκλήρου ή εν μέρει ενσωματώθηκαν στην κοινή θέση με ικανοποιητικό τρόπο κατά την άποψη της Επιτροπής. Οι τροπολογίες 16, 62, 64, 65 και 71, οι οποίες αφορούσαν το όνομα του οργανισμού που επιφορτίζεται με την πιστοποίηση των συστημάτων ποιότητας των εγκεκριμένων οργανισμών, είχαν γίνει δεκτές από την Επιτροπή μόνον επί της αρχής, διότι η χρήση του όρου «επιτροπή» θα μπορούσε να δημιουργήσει σύγχυση με τη διαδικασία επιτροπολογίας· η Επιτροπή κρίνει ότι το όνομα που επέλεξε το Συμβούλιο, δηλαδή «σύστημα αξιολόγησης και πιστοποίησης της ποιότητας», αποτελεί απολύτως ικανοποιητικό συμβιβασμό.

Εκτός από τις τροπολογίες που αναφέρθηκαν προηγουμένως, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι τροποποιήσεις του Συμβουλίου στο διατακτικό είναι ελάχιστον σημασίας ή/και απλώς συντακτικού ή τεχνικού χαρακτήρα και ότι επομένως μπορεί να τις αποδεχθεί.

² ΕΕ L 46 της 17.2.1997, σ. 25. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/84/EK (ΕΕ L 324 της 29.11.2002, σ. 53).

3.4. Κοινή δήλωση του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την εκπόνηση κώδικα για τους εγκεκριμένους οργανισμούς από τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΔΝΟ)

Η Επιτροπή και το Συμβούλιο είναι της άποψης ότι το υπό εκπόνηση σύστημα της Κοινότητας θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως μοντέλο σε διεθνή κλίμακα, σύμφωνα με το ενδιαφέρον που είχε διατυπώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την ανάγκη συνάρθρωσης του διεθνούς με το κοινοτικό σύστημα. Για το λόγο αυτό η Επιτροπή και τα κράτη μέλη είναι έτοιμα να προτρέψουν τον ΔΝΟ να εκπονήσει κώδικα που θα εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο ποιότητας, σε παγκόσμια κλίμακα, για το έργο των νηογνομόνων. Έτσι, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπέγραψαν κοινή δήλωση προς την κατεύθυνση αυτή, η οποία επισυνάπτεται στην παρούσα ανακοίνωση.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η κοινή θέση του Συμβουλίου ανταποκρίνεται πλήρως στους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή να υποβάλει την πρόταση αναδιατύπωσης της οδηγίας 94/57/ΕΚ και περιέχει την ουσία των μέτρων που είχε προτείνει, τα οποία μετά την διαίρεση της νομοθετικής πράξης σε ένα σχέδιο οδηγίας και σε ένα σχέδιο κανονισμού έχουν ενσωματωθεί σε μεγάλο βαθμό. Εξάλλου, στην κοινή θέση εντάχθηκαν σχεδόν όλες οι τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τις οποίες η Επιτροπή είχε αποδεχθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει.

Η Επιτροπή κρίνει συνεπώς ότι η κοινή θέση, η οποία αποφασίσθηκε ομόφωνα, συνιστά καλή βάση συναίνεσης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε δεύτερη ανάγνωση και την αποδέχεται με τις παρατηρήσεις και τις επιφυλάξεις που περιγράφονται κατωτέρω.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

«Το Συμβούλιο και η Επιτροπή κρίνουν ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας για την αναβάθμιση της ασφάλειας των πλοίων και την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης πρέπει να επιδιωχθούν και σε διεθνές επίπεδο. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή πρέπει, επιζητώντας τη συνεργασία με άλλα μέλη του ΔΝΟ, να προτείνουν στον ΔΝΟ την εκπόνηση διεθνούς κώδικα για τους αναγνωρισμένους οργανισμούς.

Στηριζόμενος στις αρχές της παρούσας οδηγίας, ο κώδικας αυτός πρέπει να περιέχει, αναλόγως,

α) τις υποχρεωτικές απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί όσον αφορά το καταστατικό έργο. Μεταξύ άλλων, πρέπει να περιλαμβάνονται οι εξής: γενικές απαιτήσεις όπως ανεξαρτησία, αμεροληψία, ακεραιότητα, επάρκεια και υπευθυνότητα· απαιτήσεις όσον αφορά την οργάνωση, τη διαχείριση και τους πόρους· απαιτήσεις όσον αφορά τη διαδικασία πιστοποίησης· απαιτήσεις όσον αφορά τη διαχείριση της ποιότητας·

και

β) πλαίσιο και διαδικασίες υποχρεωτικού καθεστώτος ελέγχου, με το οποίο θα ελέγχεται εάν ο αναγνωρισμένος οργανισμός πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α).»